Stockholm d. 18/5. 06.

1906 18/5-

Min den sötaste och mest älskade
lilla unge, som finns på hela jorden!

Tack söta älskade för brefet, som
jag så länge gått och väntat på. Jag
har oarit så förargad för att du inte
gett något lifstecken från dig ännu
sen i måndags — hela tre dagar —
och i det har jag sett ett tydligt bevis
på att du inte tänker så särdeles
mycket på mej. Fy skam, att vara
så stygg!!! Står emå elakheterna
bära sig åt på det viset, så får
dom aldrig slut. Så nu vet du hur
som väntar dig vid hemkomsten.
Oralig har jag förstås också varit
och tittat efter i tidningarne om det
skulle kunnat hända dig något. Du
får inte göra så mera ellers-

minst hvarannan dag, då du är borta, måste
ha mista du tänka på mig, om så endast
med ett par ord. Kommer du ihåg Rokanes
afskedsord till Byrons i 3:dje akten:
— och att han skriver för hvarje
dag ett litet bref." — och Byrons lof-
sång och höll, för han var kär,
han.

Du öfveranstränger dig väl inte
med arbete och mattdigt pakalerande
så att du kommer hem blek och
förtörd och med dina åtta älske-
de blå ögon förtörna af nattvak.
Har du tagit med dig någon af de
där små blå dunkuvoarne, så
att du inte har att för obekvämt
på tåget? om jag bara hade
haft tid så skulle jag ha'sytt en
liten perhavoc åt dig, jag tycke
att det är så synd om små
lina hufvud om det inte har
det nyckt och bekvämt.

Jag har så mycket att göra om
dagarne och jag har åtagit mig att i
nästa vecka på många och skrag-kvälls-
lame städa alla skåp och dessa
alla böcker o papper här, så om
gå jag under namnet Ja ensam
eleaner. —

Jag kan låna med om att det
är rent otäckt att se privatbref
skrifna med maskin, men hvar
ska man ta sig tid nå, man har
så brådtom o är på träta, att man
inte orkar låna i ett penn skaft.

Have jag skrivit på maskin i dag,
så have det blivit ett mycket läng-
re bref, men eftersom du inte vill
det så måste jag sätta punkt
här.

Adjö åta älskade, dag rör
om mina små näpna fötter och
akta dem väl för att bli våta
igen.

Såvida du inte är en riktig